

Arrest

nr. 149 345 van 9 juli 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2.. X
handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel enmIGRAITE

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, in eigen naam en in hun hoedanigheid als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, op 4 juli 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 6 juni 2013 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, en van de beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod van 6 juni 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 september 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. SIMONE, die loco advocaat B; HUMBLET verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat J. DEMUYNCKX, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienden respectievelijk op 18 maart 2009 en 10 september 2009 een asielaanvraag in België in.

1.2. Een aanvraag tot medische regularisatie op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) op naam van de twee echtgenoten werd ingediend op 7 april 2010.

1.3. Deze aanvraag werd op 6 augustus 2010 ontvankelijk verklaard, waarop de verzoekende partijen in het bezit werden gesteld van een attest van immatriculatie.

1.4. De asielaanvraag van verzoekers werd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 november 2011 afgewezen. De negatieve beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd bevestigd door een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 10 februari 2012.

1.5. Bij beslissing van 16 mei 2012, ter kennis gebracht op 17 mei 2012 werd de aanvraag tot regularisatie op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond verklaard. De verzoekende partijen dienden tegen deze beslissing een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in op 15 juni 2012.

1.6. Op 23 juli 2012 hebben verzoekers een aanvraag tot regularisatie van het verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ingediend.

1.7. Op 10 mei 2013 dienden de verzoekende partijen een nieuwe aanvraag tot regularisatie op medische gronden in, gesteund op artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.8. De onder punt 1.6. vermelde aanvraag resulteerde in een beslissing houdende het onontvankelijk verklaren ervan van 3 april 2013, betekend op 9 april 2013, samen met bevelen om het grondgebied te verlaten.

1.9. De onder punt 1.7. vermelde aanvraag werd op 6 juni 2013 met de thans eerst bestreden beslissing onontvankelijk verklaard. Deze beslissing luidt als volgt:

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging verblijf die per aangetekend schrijven van 10.05.2013 bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter-§ 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3° of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van» een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Er worden medische elementen aangehaald voor A.S.. Op 17.04.2012 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf d.d. 06.08.2010.

Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en bijlagen) voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag d.d. 06.08.2010. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing d.d. 17.04.2012 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land herkomst van betrokkene onderzocht.

Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat er op het standaard medisch getuigschrift dd 08.05.2013 wordt verwezen naar verschillende bijlagen. Sommige van deze bijlagen konden echter niet mee in overweging worden genomen overeenkomstig art 9ter §1, 4e lid, aangezien deze bijlagen ouder zijn dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag.”

1.10. Op dezelfde dag werden ten aanzien van verzoekers bevelen om het grondgebied te verlaten met inreisverbod uitgevaardigd, gesteund op de volgende gelijkaardige motieven:

“Bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod

[...]

Bevel om het grondgebied te verlaten

[...]

In uitvoering van de beslissing van attaché [...],

[...]

gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, wordt aan de genaamde:

[...]

[+ [...] kinderen: [...]

[...]

Het bevel gegeven, om ten laatste binnen 07 (zeven) dagen na de kennisgeving, het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië², tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

[...]

Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

[...]

□ 2° zij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd : Op 10 februari 2012 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

[...]

In toepassing van artikel 74/14, §3, van de wet van 15 december 1980:

□ 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven : betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten d.d. 09.04.2013, ter kennis gebracht op 11.04.2013.”

Ook deze beslissingen worden aangevochten.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel met drie onderdelen voeren de verzoekende partijen de volgende schendingen aan:

“Attendu qu'il ressort de l'analyse de la décision querellée et des ordres de quitter le territoire que ceux-ci manquent de fondement et de la plus élémentaire motivation;

Que les requérants contestent l'argumentation soutenue dans ces derniers -pur autant qu'elle existe- et considère que la partie adverse a manifestement violé :

> Les formalités substantielles, prescrites à peine de nullité, de l'excès et du détournement de pouvoir,

> Les articles 1 à 3 de la Loi du 29.07.1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs,

^ Les articles 9 ter, 62, 74/11 et 74/14 de la loi du 15.12.1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

> le principe de bonne administration (Principe de prudence, de préparation avec soins d'une décision administrative, le devoir de précaution et de minutie)

> Les articles 2, 3 et 13 de la Convention Européenne des droits de l'Homme et des libertés fondamentales

*Que la partie adverse a ainsi commis une erreur manifeste d'appréciation ,
1ière branche du moyen :*

Les requérants sollicitent l'annulation de la décision d'irrecevabilité litigieuse au motif d'absence totale de motivation.

En effet, pour seule motivation, il est renvoyé dans l'acte à l'annexe (« VOIR ANNEXE ») et la seule annexe jointe à la décision litigieuse est l'annexe 13 sexies, soit un ordre de quitter le territoire avec interdiction d'entrée.

Etonnés de ne recevoir aucune annexe, pas même un avis médical justifiant la décision d'irrecevabilité de leur demande de régularisation pour motif de santé conformément à l'article 9 ter § 3 L. 15.12.1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, les requérants ont interpellé le Bourgmestre qui confirme par écrit qu'il n'est d'autre annexe à la décision d'irrecevabilité que les deux annexes 13 sexies.

Les requérants constatent l'absence de toute motivation à la décision d'irrecevabilité de la demande de régularisation pour motifs de santé du requérant S.A..

Les requérants sont dans l'impossibilité de comprendre le raisonnement suivi par la partie adverse pour conclure à l'irrecevabilité de la demande.

Dans un arrêt (parmi tant d'autres), le Conseil du Contentieux des Etrangers « rappelle encore, s'agissant de l'obligation de motivation à laquelle est tenue la partie défenderesse, qu'en vertu de la jurisprudence administrative constante, cette dernière doit permettre au destinataire de la décision de connaître les raisons sur lesquelles se fonde celle-ci, sans que l'autorité ne soit toutefois tenue d'explicitier les motifs de ces motifs (voir en ce sens, notamment, C.C.E., arrêt n° 11.000 du 8 mai 2008). Il suffit par conséquent que la décision fasse apparaître de façon claire et non équivoque le raisonnement de son auteur afin de permettre au destinataire de la décision de comprendre les justifications de celle-ci et, le cas échéant, de pouvoir les contester dans le cadre d'un recours, et à la juridiction compétente d'exercer son contrôle à ce sujet. » (CCE, arrêt n° 102 301 du 03 mai 2013).

Cette absence de toute motivation constitue à l'évidence une violation des articles 1 à 3 de la loi du 29.07.1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs et des articles 9 ter et 62 de la loi du 15.12.1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers qui fixent des conditions de recevabilité (et de fondement) d'une demande de régularisation pour motif de santé sur pied de l'article 9 ter de la loi du 15.12.1980 précitée et qui imposent à la partie adverse de motiver les décisions administratives en général, d'irrecevabilité d'une procédure 9 ter en particulier et en l'espèce.

Cette absence de toute motivation constitue également une violation flagrante du principe de bonne administration (Principe de prudence, de préparation avec soins d'une décision administrative, le devoir de précaution et de minutie).

La partie adverse a manifestement commis une grave erreur d'appréciation en prenant une décision sans aucune motivation et même sans prendre avis médical sur une demande qui repose sur des critères que seul un médecin a qualité d'apprécier.

Cela est d'autant plus évident et important qu'il s'agit en l'espèce d'une procédure de régularisation pour motif de santé d'une personne atteinte de troubles cardiaques qui ne peuvent être soignés au pays d'origine, le Kosovo, et qui a produit un certificat médical établissant qu'en cas de complication -dont le requérant peut être sujet à tout moment et l'a déjà été depuis le début de son séjour en Belgique-, le requérant S. est en danger de mort s'il ne peut accéder à un service hospitalier compétent en chirurgie cardiaque dans la demi heure.

2ieme branche du moyen:

L'absence de toute prise en considération de la demande de régularisation pour motif de santé -ce dont témoigne l'absence même d'un avis médical- constitue une violation flagrante des garanties de l'article 13 de la C.E.D.H. à savoir le droit à un recours effectif et des articles 2 et 3 de la C.E.D.H. à savoir le droit à la vie et le droit de ne pas être soumis à la torture ni à des peines ou traitements inhumains ou dégradants.

En l'espèce, il n'y a tout simplement pas d'examen de la demande des requérants alors que les requérants invoquent un état de santé avec un risque grave et réel pour la vie, qu'ils ont introduit un recours -toujours pendant- contre le premier ordre de quitter le territoire délivré le 09.04.2013 et notifié le 11.04.2013 et qu'ils ont également introduit un recours en annulation contre la décision de non fondement de la première demande de régularisation pour motifs de santé introduite le 07.04.2010 et pour lequel une décision de recevabilité avait été décernée le 06.08.2010.

Dans ce contexte d'absence de décision sur le recours en annulation du non fondé 9 ter introduit il y a plus d'un an, l'absence de fixation de la requête en annulation et suspension de l'ordre de quitter le territoire du 09.04.2013 notifié le 11.04.2013 (après décision de refus de l'extrême urgence et dépôt d'une requête en poursuite de la procédure d'annulation dans les formes et délais prescrit par la loi et d'un mémoire de synthèse), le fait de prendre une décision purement et simplement non motivée dans une matière où la violation des articles 2 et 3 de la C.E.D.H. est invoquée constitue à l'évidence une violation de l'article 13 de la C.E.D.H. et donc du droit à un recours effectif.

11 n'est pas digne d'un Etat de droit de s'abstenir de statuer sur les recours en annulation et suspension introduits par des requérants étrangers invoquant de graves problèmes de santé ayant une incidence

réelle sur leur vie et parallèlement de rejeter leur ultime effort de démontrer à l'Etat Belge le risque réel et très concret pour leur vie, nombreux documents médicaux actualisés à l'appui, sans prendre même la peine de motiver la décision.

La seule motivation que l'on trouve dans l'ensemble des actes querellés c'est celle qui se trouve dans l'ordre de quitter le territoire, à savoir le fait que les requérants se sont maintenus sur le territoire au-delà d'un délai de trois mois après l'expiration de leur procédure d'asile et le fait de ne pas avoir obtempéré à l'ordre de quitter le territoire du 09.04.2013.

Or, à la fin de leur procédure d'asile, les requérants disposaient toujours d'un séjour légal en vertu de la décision de recevabilité de la procédure 9 ter introduite le 07.04.2010, ont introduit recours en annulation et suspension -procédure toujours en cours- contre la décision de non fondement du 17.04.2012 et ont en outre déposé une requête de régularisation de séjour sur pied de l'article 9 bis de la loi du 15.12.1980 précitée sur laquelle il ne fut statué qu'en date du 09.04.2013. Compte tenu de l'état de santé actualisé du requérant S.A. et motivé par des certificats médicaux très circonstanciés, une nouvelle procédure de régularisation pour motif de santé était introduite 10.05.2013. Enfin, les requérants ont introduit des recours en annulation et suspension contre les ordres de quitter le territoire du 09.04.2013 -procédure toujours en cours- tandis que l'OE n'a pas pris la peine de répondre à la demande de suspension du délai d'exécution de l'ordre de quitter en question...

Les requérants se permettent la réflexion suivante : le fait de tirer argument de l'absence de l'exécution d'un acte administratif -contre lequel il est formé recours en annulation- sans attendre qu'il soit statué sur cette demande d'annulation revient à priver le requérant de tout recours contre l'autorité publique, laquelle peut alors allègrement ne pas respecter les lois puisqu'elles n'est pas sanctionnée des éventuels irrespects avant que ne soient mises à exécution les décisions dont on sollicite l'annulation pour contravention à la loi et à des dispositions supérieures protégeant les individus aux niveaux de leurs droits les plus fondamentaux, en l'espèce, les articles 2, 3 et 13 de la Convention Européenne des Droits de l'Homme.

3ième branche du moyen :

Les ordres de quitter le territoire querellés sont assortis d'une interdiction d'entrée de 3 ans, au motif que les intéressés n'ont pas obtempéré aux ordres de quitter le territoire antérieurs.

Outre le fait qu'ils ont introduits recours contre ses ordres de quitter le territoire et ont sollicité la prolongation du délai d'exécution de l'ordre de quitter le territoire, force est de constater une nouvelle fois que la décision d'interdire l'entrée pendant une durée de 3 ans n'est pas motivée quant au choix de la durée.

Or, le paragraphe 1er de l'article 74/11 de la loi du 15.12.1980 précitée prévoit que «La durée de l'interdiction d'entrée est fixée en tenant compte de toutes les circonstances propres à chaque cas ».

La partie adverse doit donc préciser dans l'annexe 13 sexies les motifs propres à la cause pour lesquels elle retient une durée d'interdiction d'entrée de 3 ans plutôt qu'une autre durée que la loi permet.

Le choix de la durée non motivé est en outre particulièrement grave dans le cas d'espèce où les requérants sont venus en Belgique pour soigner le requérant S. alors que les milieux hospitaliers du pays d'origine l'invitaient à ce faire, à défaut pour eux de pouvoir apporter au dit requérant les soins médicaux lui permettant d'éliminer le risque de mort inhérent à sa maladie cardiaque.

Pour autant que de besoin, on rappellera Votre jurisprudence selon laquelle l'annexe 13 sexies (tout comme l'annexe septies) est « formalisée dans un instrumentum unique » « constitué de plusieurs composantes », « une mesure d'éloignement » et « une interdiction d'entrée ». Une telle décision formalisée dans l'annexe 13 sexies « doit être tenue, en droit, pour unique et indivisible dans la mesure où ses différents aspects sont intrinsèquement liés ». « A la lecture de l'article 110 ter vicies de l'A.R. du 08.10.1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (...), l'interdiction d'entrée sur le territoire n'a de sens qu'en ce qu'elle accompagne un ordre de quitter le territoire » (CCE, arrêt n° 104 179 du 31.05.2013).

Ainsi, l'absence de motivation de tout ou partie de l'acte administratif individuel décisionnel que constitue l'annexe 13 sexies doit entraîner l'annulation de l'entière de l'acte querellé.

Indépendamment donc du fait que les ordres de quitter le territoire sont le corolaire de la décision d'irrecevabilité -puisque'ils sont pris « en exécution » de celle-ci-, les ordres de quitter le territoire sont viciés par une cause d'annulation : l'absence de motivation de la durée de l'interdiction d'entrée.

Que les parties requérantes estiment que leurs moyens sont sérieux. »

2.2. In een eerste middelonderdeel betogen de verzoekende partijen dat zij niet in kennis werden gesteld van de motieven van de eerste bestreden beslissing.

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat de eerste bestreden beslissing ter kennis werd gebracht met een Franstalig begeleidend schrijven, terwijl de motieven in bijlage in het Nederlands werden opgesteld. De verzoekende partijen, die lijken voor te houden enkel in het bezit te zijn gesteld

van het begeleidend schrijven, kunnen niet worden bijgetreden: zij hebben de Franstalige kennisgeving voor ontvangst ondertekend op 18 juni 2013. Op deze brief werd uitdrukkelijk vermeld dat de motieven in de bijlage konden worden teruggevonden ("voir annexe"). Gelet op de ondertekening door de verzoekende partijen, en gezien het gebrek aan bewijs van het tegendeel, kan de Raad niet anders dan ervan uit gaan dat zij wel degelijk in het bezit gesteld werden van het gehele schrijven, i.e. de kennisgeving en de motieven in de bijlage.

Dit middelonderdeel mist dan ook feitelijke grondslag en kan niet worden aangenomen.

2.3. Wat het tweede middelonderdeel betreft, is de Raad van oordeel wat volgt:

De bestreden beslissing steunt op de toepassing van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling."

Uit deze bepaling blijkt dat de gemachtigde een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk dient te verklaren indien de elementen die worden ingeroepen ter onderbouwing van de machtigingsaanvraag overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet voorheen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag in toepassing van deze wetsbepaling. De bedoeling van de wetgever is redelijkerwijze te verhinderen dat aanvragen om machtiging tot verblijf om medische redenen *ad infinitum* worden ingeroepen.

Wanneer de verwerende partij een correcte toepassing maakt van de voormelde bepaling en oordeelt dat het gaat om een herhaalde aanvraag, is zij er niet toe gehouden, zoals de verzoekende partijen lijken voor te houden, in deze beslissing bijkomend de schending te onderzoeken van de artikelen 2 en 3 van het EVRM. Een schending van de aangehaalde geschonden bepalingen op grond van deze verkeerde vooronderstelling is dan ook niet aangetoond. De verzoekende partijen tonen dus niet aan dat de eerste bestreden beslissing is behept met een onregelmatigheid.

2.4. Voor zover de verzoekende partijen inroepen dat er nog een beroep hangende is tegen de beslissing van de verwerende partij waarin die oordeelde dat hun eerste aanvraag ongegrond is en van de beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van 9 april 2013 dat dit, zeker in het licht van het feit dat die eerste aanvraag op 6 augustus 2010 ontvankelijk werd bevonden, in strijd is met artikel 13 van het EVRM, temeer nu nergens werd gemotiveerd over de schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM, moet het volgende worden vastgesteld:

Een schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM kan in casu slechts dienstig worden aangevoerd in het kader van de bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten.

Met het arrest nr. 143 909 van 23 april 2015 werd het beroep tegen de onder punt 1.5 vermelde beslissing, ingewilligd, waarna deze beslissing werd vernietigd.

In het arrest nr. 149 342 van 9 juli 2015 in de zaak 126 164 werd aangaande de door de verzoekende partij aangevochten bevelen om het grondgebied te verlaten van 9 april 2013 het volgende geoordeeld:

"3. Over de gevolgen van het vernietigingsarrest nr. 143 909 van 23 april 2015

Het beroep dat door de verzoekende partijen werd ingediend bij de Raad tegen de in punt 1.4. bedoelde beslissing leidde tot de vernietiging van deze beslissing bij arrest nr. van 143 909 van 23 april 2015.

De Raad gaat er derhalve van uit dat de verzoekende partijen terugvallen op een ontvankelijk verklaarde aanvraag om machtiging tot verblijf die ingediend werd op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet (cf. punt 1.3). Zij hebben derhalve opnieuw een verblijfsgrond in afwachting van een beslissing ten gronde over hun aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen. Zij hebben op grond van artikel 7, tweede lid van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de

uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet met name recht op een attest van immatriculatie en kunnen derhalve niet meer het voorwerp uitmaken van een bevel om het grondgebied te verlaten op grond van de hoofdvaststelling dat zij zich op illegale wijze in het Rijk bevinden op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet.

Daargelaten de vraag of de afgifte van een attest van immatriculatie al dan niet de impliciete intrekking van de bestreden bevelen tot gevolg heeft, is het aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, ze uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of het destijds rechtsgeldig getroffen werd of niet.

De Raad merkt hierbij op dat niets de verwerende partij verhindert om opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker af te leveren aan verzoekster indien zij desgevallend de in punt 1.2. bedoelde aanvraag opnieuw ongegrond verklaart.

Om al deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over de door de partijen ontwikkelende argumentatie.”

2.5. Eenzelfde vaststelling moet worden gemaakt ten aanzien van de thans aangevochten bevelen om het grondgebied te verlaten. Zij dienen dus evenzeer uit het rechtsverkeer te worden gehaald.

2.6. Artikel 74/11, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), luidt als volgt:

“§ 1. [...]

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen : [...]”

2.7. Er is geen inreisverbod mogelijk zonder beslissing tot verwijdering (RvS 18 december 2013, nr. 225.871 en RvS 26 juni 2014, nr. 227.898).

2.8. Nu de bevelen om het grondgebied, die gepaard gingen met de bestreden inreisverboden, moeten worden vernietigd kunnen de bestreden inreisverboden niet langer staande blijven zodat zij evenzeer moeten worden vernietigd, ongeacht of ze destijds al dan niet rechtsgeldig opgelegd werden.

2.9. Om al deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over de door de partijen ontwikkelende argumentatie inzake de bevelen om het grondgebied te verlaten en de inreisverboden.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

De overige bestreden beslissingen moeten worden vernietigd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod van 6 juni 2013 worden vernietigd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing in zoverre ze is gericht tegen de bij artikel 1 vernietigde beslissingen is zonder voorwerp.

Artikel 3.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden voor het overige verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend vijftien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS